

**ATATÜRK İNKILÂBININ NADİR ŞAH
DÖNEMİNDE AFGANİSTAN'IN MODERNLEŞME
ÇABASINA ETKİSİ**

Mehmet KÖÇER*

ÖZET

Türk Millî Mücadelesi'nin kahramanı ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu olan Mustafa Kemal Atatürk, aynı zamanda birçok bölge, ulus ve lider için ilham kaynağı, başka bir deyişle örnek bir lider olmuştur. Atatürk, 19. yüzyılın sonlarından itibaren gelişmeye başlayan Türk milliyetçilik hareketinin lider şahsiyeti olarak kendisini kanıtlamış, dünyada meydana gelen değişimi ve gelişmeleri yakından takip etmiş ve daha da önemlisi çok iyi eğitim almış bir şahsiyettir. İnkılâplarını halk desteğiyle gerçekleştirken, istikrarlı ve tutarlı bir siyaset takip etmiştir.

Atatürk döneminde Afgan tahtına çıkan üçüncü lider olan Nadir Shah da Atatürk gibi asker kökenlidir. Türkiye ve Atatürk'ün Afganistan için önemini bilen Nadir Shah, tipki Emanullah gibi ülkesinin refahı ve gelişmesi adına Türkiye Cumhuriyeti ile dostane ilişkiler sürdürmenin önemini anlamış durumdadır. Bu doğrultuda Atatürk Türkiye'si ile iletişim kurmak için büyük bir çaba içinde olur. Bunu daha en başında, tahta çıkarken Türk elçisinin fikrini sormakla gösterir. Ayrıca tahta çıktıktan hemen sonra Cumhuriyet'in kuruluş yıldönümü için Atatürk'e gönderdiği tebrik mesajı da bu ilgi ve bağlılığı açık bir şekilde ortaya koyar.

Anahtar Kelimeler: Afganistan, Türkiye, Mustafa Kemal, Nadir Shah, Yenileşme.

**THE ROLE OF ATATURK REVOLUTION IN
TIME OF NADİR SHAH IN AFGHANISTAN'S
MODERNIZATION EFFORT**

ABSTRACT

Being the leader of Turkish National Struggle and founder of Turkish Republic, Atatürk proved such an

---

* Yrd. Doç. Dr., Fırat Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlk Öğretim Bölümü Sosyal Bilgiler Öğretmenliği ABD.

eminent leader that many other countries, nations and leaders took him as a source of inspiration, a good model in other words. He showed himself as a leading person in Turkish Nationalist Movement, which started rising after the 19th century, followed changes and development experienced in the world closely and most importantly was a very well-educated person. He always adopted a stable and self-consistent policy while implementing his revolutions with the public's support. Nadir Shah, the third leader throning to Afghanistan during Atatürk era, was a soldier like Atatürk. Being aware of importance both Turkey and Atatürk posed for his country, Afghanistan, Nadir Shah like Emanullah realized crucial role of maintaining friendly relations with newly-founded Turkish Republic with an eye to contribute to Afghansitan's welfare and development. Hence, he struggled hard to establish communication with Atatürk's Turkey. He showed his determination in this aspect by asking for the Turkish ambassador's idea while he was being throned to rule. Furthermore, the message he sent to Atatürk to celebrate anniversary of Turkish Republic just after he was throned was an obvious sign of this loyalty and interest.

Key Words: Afghanistan, Turkey, Mustafa Kemal, Nadir Shah, Modernization.

Afganistan,¹ Orta Asya'nın güneye ve Hindistan'a açılan yolları üzerindedir. Ülkenin bu çok önemli konumu, tarih boyunca

---

¹ Geniş bilgi için bkz., Michael Gillett, "Afganistan", **Journal of The Royal Central Asian Society**, VOL. LIII, 1966, s.238; Horasan olarak bilinen bu ülke için, Hind-İngiliz yöneticisi Lord Oakland, 16 Ağustos 1838'de Afganistan Kralı Şah Şüca'ya gönderdiği mektupta ilk kez "Afganistan" ifadesini kullanmış ve bu tarihten sonra "Afganistan" adı giderek yaygınlaşmaya başlamıştır. Geniş bilgi için bkz., Kiyameddin Barlas, "Afganistan Tarihinde Türkler", Prof. Dr. Mehmet Saray'a Armağan, Türk Dünyasına Bakışlar, İstanbul 2003, s. 166; Bu konuda Mehmet Saray ise, özetle şu değerlendirmeyi yapmaktadır: "Önceleri ahalinin ırk, soy, din gibi farklılıklarından dolayı muhtelif bölgeler halinde ve çeşitli adlarla anılan bu ülke

istilalara maruz kalmasının temel sebebidir.² Bu istilalar ülkede büyük çaplı insan ve kültür karmaşalarına neden olur. Oluşan nüfus kalabalığının % 97 gibi büyük bir çoğunluğunu Müslümanlar oluştururken, geri kalan % 3'lük kısım; Hindu, Musevi ve Hristiyanlardan meydana gelir. Irk yönünden bakıldığından ise Afgan toplumunun genel olarak; Peşunlar, Tacikler ve Türkler olmak üzere üç gruptan meydana geldiği görülür.³ Bu üç grubun ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturan Afganistan, 643.807 km²'lik alan ve 30 milyon nüfusuyla dünyanın en yoklusuk ülkelerinden biridir. Bazı kaynaklarda belirtildiği şekilde nüfus oranı(30 milyon) verilmesine rağmen, gerçekte Afganistan nüfusunun hiçbir zaman tam olarak tespit edilemediği söylenebilir.⁴

Kuzeyi, Güney Türkistan olarak da adlandırılan Afganistan coğrafyası, gerek Türk topluluklarının yaşadığı bir bölge, gerekse de Türk devletlerinin hüküm sürdüğü bir ülke olarak Türk tarihinde çok önemli bir yer tutar. 1748'de Ahmed Şah Durrânî tarafından kurulan Afganistan, 1800'lerden itibaren İngiliz emperializmi karşısında varlığını sürdürmek için büyük mücadeleler vermek zorunda kalır.⁵

Afgan mücadelesinin en önemli safhası, 20.yy.in başlarında İngilizlere karşı verdikleri bağımsızlık savaşıdır. Afganistan'ın, İngilizlere karşı bağımsızlık mücadelesi verdiği dönemde, Mustafa Kemal Paşa da Anadolu'da aynı emperialist güçlere ve onların maşa olarak kullandığı uzantılara karşı, Türk Milli Mücadelesi'ni yönetmektedir.⁶

XVIII. yy. in ikinci yarısından itibaren bir bütün halinde Afganistan olarak anılmaya başlanmıştır." Bkz., Mehmet Saray, **Afganistan ve Türkler**, s.9.

² Hindistan'a Müslümanlığı yayan Gazneli Mahmud, Hindistan'ı işgal eden Cengiz Han ve İran üzerinden Hindistan'a giren İskender bu yolları kullanmışlardır. Ayrıca Timur ve oğlu Babür, Türkmen Beyi Nadir Şah ve Afgan devletini kuracak olan Ahmet Şah Durrani de aynı yolu kullanarak Hindistan'ı işgal etmişlerdir. Ali Ahmetbeyoğlu, "Prof. Dr. Mehmet Saray İle Afganistan Üzerine Bir Söyleşî", **Afganistan Üzerine Araştırmalar**, (Yayına Hazırlayan, Ali Ahmetbeyoğlu), İstanbul 2002, s. 177.

³ Afgan toplumunun sosyal yapısı hakkında geniş bilgi için bkz., Leon B. Poullada, "Problems of Social Development in Afghanistan", **Journal of The Royal Central Asian Society**, VOL. XLIX, 1962, s. 33-39.

⁴ Leslie Cook, "Yeniligi Kabul Etmeyen Millet: Afganistan", **Türk Dünyası Araştırmaları**, Sayı:39, Aralık 1985, s.233.

⁵ Halil Bal, "Afganistan-Türkiye İlişkilerinin Başlıca Yönleri", **Afganistan Üzerine Araştırmalar**, (Yayına Hazırlayan, Ali Ahmetbeyoğlu), İstanbul 2002. s. 243.

⁶ Atatürk, Afgan Kralı Emanullah Han'ın Türkiye ziyareti münasebetiyle yaptığı konuşmada bu duruma söyle dikkat çeker: "...Tarihin ne garip tecellileri, dünya hadiselerinin ne manidar tesadüf ve müşabehetleri vardır. Zat-ı hükümdarları, 1919'da kahraman Afgan milletinin başında olarak, Asya'nın ortasında, istiklal için mücadeleye atılırken, biz de aynı tarihte, burada, Avrupa'nın şarkında, bütün medeni

Türk İstiklal Mücadelesi, kendi kaderini kendisi belirleyecek bir milli devlet kurmayı amaçladığı gibi, aynı zamanda bütün mazlum milletlerin ve özellikle Doğu toplumlarının kurtuluşunu da arzu etmiştir. Bu konuda, sömürgeci devletlerin hedefleri arasında yer alan Müslüman ülkelere öncelik verilmiştir. Türk Milli Mücadelesi'ni yürüten kadro için bu konuma sahip ülkelerden Afganistan önemli bir yer teşkil eder.⁷ Bu ve benzeri çabalar nedeniyleki Afgan halkın Türk Milletine karşı duyduğu derin sevgi, saygı ve bağlılık günümüzde kadar devam etmiştir.⁸

Bağımsızlık konusunda Türklerden etkilenen Afganistan, Cumhuriyet Türkiye'sinin modernleşme sürecinden de etkilenir. Atatürk döneminde Afganistan'da hüküm süren üç kral, bu doğrultuda Türkiye ile yakın ilişkiler kurma gayreti içinde olur. Bunlar, Emanullah Han, Muhammed Nadir Şah ve Zahir Şah'tır. Atatürk, bu üç kralla da yakın ilişkiler kurmuştur.⁹

Ancak, Atatürk'ün Afganistan'daki çağdaşları olan söz konusu liderlerin ülke yönetiminde istikrarlı bir duruş sergiledikleri söylenemez. Hayallerindeki Afganistan ile icraatları çelişmiştir. Temel amaçları, din adamlarının toplumdaki etkinliğini kırmak olmasına rağmen uygulamaları farklı olmuştur.

Afganistan'da 1920'lerden itibaren görülmeye başlayan değişimi ve modernleşmeyi savunan aydınlar ile din adamları ve aşiret mensupları arasındaki çatışma, günümüze kadar artarak devam etmiştir.¹⁰ Söz konusu çatışmanın bir kanadını oluşturan modernleşme hareketinin öncüsü, Emanullah Han'dır. Emanullah Han'in esas amacı çağdaş dünyayı örnek alarak, modern ve millî bir devlet kurmaktır. Zira o, Afganistan'ın geri kalmasında dinî bağınazlığın etkili olduğunu

cihanın pîşi enzarında, istiklal ve hürriyetimize vurulan darbelere, göğüslerimizi siper ederek döğüşüyoruk....". Bkz., Bilal N. Şimsir, **Atatürk ve Yabancı Devlet Başkanları, Cilt I**, Ankara 1993, s.32.

⁷ Salim Cöhce, "Atatürk Döneminde Türk-Afgan Münasebetleri", **Afganistan Üzerine Araştırmalar**, (Yayına Hazırlayan, Ali Ahmetbeyoğlu), İstanbul 2002. s. 103.

⁸ Birinci Dünya Savaşı'nda gönüllü olarak birçok Afgan, Türk ordusunda savaşmış, hatta bunların 36'sı İngilizlere esir düşmüştür, esaret sonrasında da ülkelere dönmek istemeyip Anadolu'da kalmak istemişlerdir. **ATASE, İSH 1102 102**. Ayrıca geniş bilgi için bkz., Mehmet Saray, **Afganistan ve Türkler**.

⁹ Ayrıca, Atatürk döneminde Emanullah Han'ın yönetimine bir isyan hareketi ile son veren "Beççe-i Saka" lakaplı çete reisi (Habibullah) de Afgan tahtını dokuz ay süreyle işgal etmiştir. Bkz., Bilal N. Şimsir, **Atatürk ve Afganistan**, Ankara 2002, s. 232.

¹⁰ Afganistan'da Emanullah yönetimine son veren ayaklanmaları Hindistan hududundaki Şanvari Kabilesi başlatmış, başka bölgelere yayıldıktan sonra Kabil işgal edilmiştir. Geniş bilgi için bkz. T.C. Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 21**.

düşünmekteidir. Bunun önüne geçmek içinse Batı uygarlığına yönelik esas alır. Bu doğrultuda ülkede Batı hayat tarzı ve düşüncelerini yerleştirmeye çalışılır; fakat yapılan yenilikler, çoğulukla doğrudan veya dolaylı şekilde İslam'a saldırısı olarak algılanır. Bunlara iktidarın kötü yönetimi de eklenince çok sayıda isyan hareketi meydana gelir. İşin önemli ve ilginç yanı ise, Emanullah'ın iktidarına karşı ortaya çıkan bu isyanların cihat olarak tanımlanmasıdır.¹¹

Afganistan'da tüm reformlar gibi, kız çocukların eğitimi konusu da büyük tartışmalara sebep olur. Bu konuda bir dizi reform girişiminde bulunulur. Bunlar arasında kızları Türkiye'deki okullara göndermek ve tesettürü kaldırma gibi uygulamalar da vardır. Yapılan diğer reformlarla biriken ve bu son iki reformla da iyice şiddetlenen tepkiler, Emanullah'a karşı büyük protestoların ortaya çıkmasına sebep olur.¹² Atatürk, Emanullah yönetimine karşı çıkan isyan hareketinin bastırılmasına yardımcı olmak için Afganistan'a gönderilen Türk birlliğinden, canları pahasına da olsa kralı koruma isteğinde bulunur. Ancak, Türk askerî güc yetişmeden Emanullah ülkesini terk etmek zorunda kalır.¹³

Bu kargaşa içinde Afganistan, dokuz ay boyunca “Beççe-i Saka” lakabıyla anılan Habibullah adlı bir çete reisinin idaresi altında kalır. Türkiye Cumhuriyeti tarafından 3 Haziran 1928 tarihinde büyük elçi olarak Afganistan'da görevlendirilmiş olan Yusuf Hikmet Beyin¹⁴ Habibullah'la görüşmesi sırasında elde ettiği bazı ilginç izlenimler söyledir: “... Emirle bir müilakat yaptım. Mumaileyhin bende bıraktığı en bariz intibalar şunlardır: Mumaileyh tabiî cahil olmakla beraber oldukça zeki ve kurnazdır... kendisinin şimal ve cenupta hangi komşularımız olduğunu bilmediğini müşahede ettim....”¹⁵ Emanullah Han'la aynı soydan gelen Muhammed Nadir Han,¹⁶ 1929 yılı Mart

¹¹ Myron Weiner and Ali Banuazizi, *The Politics of Social Transformation in Afghanistan, Iran, and Pakistan*, Syracuse University Pres, 1994, s. 333.

¹² M.B. Watkins, *Afghanistan Land In Transition*, Princeton 1963, s. 172.

¹³ Mehmet Saray, *Afganistan ve Türkler*, s. 149.

¹⁴ Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri olan Yusuf Hikmet Beyin, Afganistan'a büyük elçi olarak atanması ki daha önce Fahreddin Paşanın atanması da bu doğrultudadır, Atatürk'ün bu ülkeye verdiği önenin büyülüğüne işaret etmektedir. Atanma Kararnamesi için bkz., T.C. Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, **030 18 01 029 38 4**.

¹⁵ T.C. Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 21**.

¹⁶ Bilal N. Şimşir, *Atatürk ve Afganistan*, s. 231; 9 Nisan 1883'te doğan Nadir Han, Babası Yusuf Han'ın, Emir Abdurrahman tarafından sürgün edilmesinden sonra Dera Dun (Hindistan) bölgесine yerleşir. Nadir ve kardeşleri burada büyür. Habibullah'ın hükümdarlığı sırasında ailesi Afganistan'a dönünce, Nadir burada askeri kariyerine

ayında Fransa'dan dönüp Afgan tahtından bu çete reisini uzaklaştırmak için kardeşleriyle¹⁷ mücadeleye başlar.¹⁸ Host bölgesinden ülkesine giren Nadir Han, ülkesindeki çete yönetimine karşı ilk mücadeleyi başlatır. Genel kani ise, onun Emanullah'ı yeniden Afgan tahtına çıkarmak için savaştığı şeklindedir.¹⁹ Aslında Nadir Han da Bombay'dan Peşvar'e dönerken Lahor demiryolu istasyonunda bu durumu teyit edercesine Emanullah'a kesin bağlılığını ifade etmiştir.²⁰ Oysa 31 Temmuz 1929 tarihli Hariciye Vekâletinden Dr. Tevfik Rüştü imzasıyla Başbakan İsmet Paşa'ya gönderilen yazında, Nadir Han'ın Emanullah hesabına çalışmadığı açıkça ifade edilmektedir.²¹ Nadir Han amacını bu şekilde açıklamasına rağmen, Kâbil'i aldiktan sonra,²² şartların değişmesi ile tahta geçmeyi kabul etmiştir.

---

başlar. 1906 yılında tuğgeneral, 1912 yılında general, 1914'te ise başkumandan olur. 1919-1920 yılları arasında savaş bakanlığı görevini yürütür. Bir süre Fransa'da Afgan sefiri olarak görev yaptıktan sonra, Emanullah ile ilişkileri bozulunca görevinden ayrılarak kardeşlerinin yanına, Fransa'ya yerleşir. Geniş bilgi için bkz., N.D. Ahmad M. A., **The Survival of Afghanistan 1747-1979**, Lahore 1990, s.248.

¹⁷ Kardeşleri; Serdar Muhammed Aziz Han, Serdar Muhammed Haşim Han, Serdar Şah Wali Han ve Serdar Şah Mahmud Han'dır. Kardeşleri, Nadir Han için büyük bir şans olmuştur. Bilinçli bir şekilde görev yapan bu dört kardeşin kendisine ve oğluna sonsuz sadakat duyması, yönetimde Nadir Han'a büyük bir avantaj/ kolaylık sağlamıştır. Bu karşılıklı sevgi ve bağlılık, onlara özgü ve gipta edilecek bir durum olup kendilerinden önceki hanedanlarda pek rastlanmaz. Bkz., Sirdar İkbal Ali Shah,

The Tragedy of Amanullah, London 1933, s. 255.

¹⁸ Louis Dupree, "Afghanistan in the Twentieth Century", **Journal of The Royal Central Asian Society**, VOL. LII, 1965, s. 23.

¹⁹ Türk Dışişlerinden, Başbakan İsmet Paşa 4 Ağustos 1929'da iletilen raporda, mevcut durum Emanullah Han'ın ifadeleriyle şu şekilde tasvir edilmektedir: "...Beçe-i Saka payitahtı işgal etmekte ve ancak ismen hükümdar bulunmaktadır. Aralarında kardeşim dahi bulunan dört general ona karşı harp etmektedir. Ben onların benim lehimde harp ettiklerine kaniim...." T.C. Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 15**.

²⁰ Vartan Gregorian, **The Emergence of Modern Afghanistan**, Stanford 1969, s. 291.

²¹ T.C. Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 14**.

²² 11 Teşrin-i evvel 1929 tarihli Cumhuriyet Gazetesi Nadir Han'ın başarısını manşetten verdiği habere bir de fotoğrafını da basmak suretiyle: "muzaffer kuvvetlerin komandani Nadir Han" şeklinde altın not düşmüştür.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 3/7 Fall 2008*

Muhammed Nadir Han, 1929 yılının Ekim ayında Nadir Şah unvanıyla hükümdar olur.²³ Ülke yönetiminde meydana gelen bu değişiklik, Afgan yenileşme sürecine farklı bir boyut getirir. Ancak modernleşme çabasından önce, Nadir Şah'ın ülkesine en büyük hizmeti, Afganistan'ı bir çete reisinin tepkisel ve kaotik düzenleninden kurtarması olur. Onun yönetimde hedeflediği temel prensipler ise; siyasi uzlaşma, merkeziyetçilik ve barışçılıktır. Ancak Nadir Şah'ın hatası, Beççe-i Saka (Habibullah) rejimini yıkıp, kendi idaresini kurmaya çalışırken belki de mevcut şartların zorunluluğu olarak nitelendirilecek bir yol takip etmesi olur. Dinî gruplara ve aşiret mensuplarına büyük imtiyazlar verir.²⁴ Böyle yapmakla kendini ve modernleşme planlarını eski sınırların içine hapsetmiş olur. O da Emanullah gibi çözümzsorunlar ile karşı karşıya kalır. Kabile ve mollaların çıkarlarına veya bölgedeki stratejik dengelere zarar vermeden modernleşmeyi sağlamak, hiç de kolay olmaz.²⁵

Nadir Şah idaresi süresince tarafsızlık politikası izlenir, Sovyetlerle İngilizler arasında Emanullah Han zamanında kurulan denge politikası devam ettirilmeye çalışılır. Şartlara göre, planlı bir şekilde, aceleci olmadan yavaş hareket etme yöntemi benimsenir. Ülkenin sosyo-ekonomik şartları dikkatle takip edilip, içerisinde karışıklıklara yol açmayacak oranda reform yapılmaya çalışılır. Bu arada Afgan halkın görünüşü ve modernleşmenin olası sıkıntıları üzerindeki muhafazakâr düşünceler de bir şekilde yataştırılır. Diğer yandan ekonomik politikalar kurumsallaştırılmaya çalışılır. Eğitimde ise, ortaokulların yeniden açılması ve yüksek öğrenim için yurtdışına öğrenci gönderme programının yeniden uygulanmaya konulması, tarihî önem taşıyan adımlar olur.

Afganistan'da meydana gelen bu sınırlı ve ihtiyathî gelişmelerin yanı sıra, dış dünya ile de yeniden ekonomik ve

²³ Kerr Fraser-Tytler, K.B.E., C.M.G., M.C., "Afghanistan: A Brief Description", *Journal Of The Royal Central Asian Society*, VOL. XXIX, 1942, s. 171. Nadir Han, 16 Ekim 1929'da Kâbil'de halkın ileri gelenleri, Türk ve İran Büyükelçileri ve Rus Maslahatguzarının da hazır bulunduğu istişare toplantılarından sonra Afgan tahta çıkışma kararı alır. Bu toplantıda özellikle de Türk Büyükelçisinin görüşünün sorulması anlaşıldır. Bkz., Mehmet Saray, *Afganistan ve Türkler*, s. 149.

²⁴ Nadir Han'ın daha mücadelenin başından itibaren aşiret mensuplarının yağma ve ganimet talepleri için vaatlerde bulunması, yönetim anlayışındaki zafiyeti ortaya koyar. Bu dönemde başkentte tam bir yağma hareketi sergilenebilir. Bu durumu Adamec şöyle tasvir eder: "Kabile mensupları saraydan geliyor, bir elli sirtlarındaki kâğıt para çuvallarını tutuyor, diğer elliinde ise tüfek var, temkin adına kişilerin arasında bıçak taşıyorlar, kendilerini ganimetlerinden mahrum edecek herkesle dövüşmeye hazırlar (Nadir Şah'ın kardeşleri de dahil)." Bkz., N.D. Ahmad M. A., *The Survival of Afghanistan 1747-1979*, Lahore 1990, s.248.

²⁵ Vartan Gregorian, *The Emergence of Modern Afghanistan*, Stanford 1969, s. 340.

diplomatik ilişkiler kurulmaya çalışılır. Nadir Şah yönetimi altındaki yeni Afgan monarşisi, bu doğrultuda dış politikada özellikle Türkiye ve İran ile Emanullah döneminde kurulan sağlam ilişkileri yeniden tesis etme çabası içinde olur. Nadir Şah için Atatürk Türkiyesi Afganistan'a model olma konumunu koruduğu gibi, Atatürk de örnek lider olma vasfinı devam ettirmektedir.²⁶ Afganistan'ın Türkiye büyükelçisinin Atatürk'e güven mektubunu sunarken, yaptığı konuşma bunun en güzel kanıdır. Büyükelçi "*İki ülke arasındaki kardeşçe ilişkiler büyük tarihî ve sosyal gelenek üzerine kuruludur,*" diye başlayan konuşmasında şunları söyler: "...*Bu bağları çözebilecek hiçbir el veya kuvvet yoktur. Hatta bu iki ulusun aynı ruhu taşıdıkları düşünüyoruz...* Asıl Türk Milletinin Yüce Ekselanslarınız önderliğinde ve gözetiminde gerçekleşirdiği devrim, başarı ve kalkınma hem genel olarak hem özel olarak Doğunun Evrensel Tarihinde altın harflerle yazılmıştır. Bu, cesur ve yiğit ulusunuzun maddi ve manevi boyunduruktan ilerlemeye geçişine bir takdirdir. Asıl Afgan ulusu da büyük bir memnuniyetle Türk kardeşlerinin ilerlemesini takip etmiş, kendilerine tebriklerini sunar."²⁷

Nadir Şah, Afganistan'ın refah ve gelişmesi için Türkiye Cumhuriyeti ile dostane ilişkiler kurmanın önemini anlamış durumdadır. Bunu daha en başında, tahta çıkarken Türk elçisinin fikrini sormakla gösterir. Ayrıca tahta çıktıktan hemen sonra Cumhuriyet'in kuruluş yıldönümü için Atatürk'e gönderdiği tebrik mesajı da bu ilgi ve bağlılığı açık bir şekilde ortaya koyar.²⁸

Nadir Şah'ın Türkiye ile ilişkilerini iyileştirme çabası, normal diplomatik ilişkilerin gerektirdiği mecburiyetin ötesine geçmiştir. Zira o, Türkiye Cumhuriyeti'nden destek görebilecek Emanullah yanlışı çevrelerden endişe duymuştur. Ayrıca Türkiye'de yeni Afgan yönetiminin modernleşme karışıtı olduğu şeklinde bir düşüncenin yaygınlaşması, hem Nadir Şah hem Afgan modernistlerini endişelendirmiştir ve bu intiba düzeltilmeye çalışılmıştır. Türkiye ve Atatürk'e duyulan açık takdir bu bağlamda çok önemli bir fonksiyon taşırlar.

Nadir Han yönetiminin endişeleri aslında pek de yersiz değildir. Gerçekten başlangıçta Atatürk'ün Nadir Han yönetimine yaklaşımı çok mesafeli olur. Atatürk, yakın dostu ve kardeşi Emanullah Han'ın tahtan indirilmesi ve daha da önemlisi onun

²⁶ Nadir Şah, Türkiye'nin Kâbil Büyükelçisi Yusuf H. Bayur'la 24 Haziran 1930'da yaptığı bir görüşmede, kendisi ve yönetiminin Mustafa Kemal'e bakış açısını şu şekilde ifade eder: "Kaffemiz Reisicumhur Hazretlerini başımız tanırız", Bkz. Bilal N. Şimşir, **Atatürk ve Yabancı Devlet Başkanları**, s. 56.

²⁷ Bilal N. Şimşir, **Atatürk ve Yabancı Devlet Başkanları**, s. 54.

²⁸ Bilal N. Şimşir, **Atatürk ve Afganistan**, s. 233.

başlatmış olduğu reform faaliyetlerinin sekteye uğratılmış olmasının üzüntüsü içindedir. Nitekim Atatürk 4 Kasım 1929 tarihinde gönderdiği cevap niteliğindeki mesajda, Nadir Şah'a mesafeli bir yaklaşım içinde olmaya dikkat eder. Ancak Nadir Şah zamanla, bazı çevrelerin tepkisini kırmak için ihtiyatlı modernleşme çabası içinde olduğunu gösterince Atatürk'le sıcak bir diyalog kurma imkânı bulur.

Nadir Şah hükümeti 1932'den itibaren cereyan etmeye başlayan bir dizi olay ile ciddi şekilde sarsılır. Olaylar, olası faaliyetlerinden korkulan eski Afgan Moskova elçisi ve Emanullah yanlısı Gulam Nabi'nin belli bir aylık karşılığında Afganistan'ı terk edip siyasetten çekilmesinin istenmesiyle başlar. Afgan kaynaklarına göre, Gulam Nabi teklifi değerlendirdiğini gibi görünüp güney illerinde bir ayaklanma başlatma girişiminde bulunur. Bundan dolayı kralın huzuruna çağrılıp vatan hainliği ile suçlanır. Sonrasında Nadir Şah'ın aceleci ve yanlış bir kararla hemen Nabi'nin infazını buyurması, ülkede yönetime karşı büyük tepkilerin oluşmasına neden olur. Bunun üzerine Şah, Gulam Nabi'nin suçlu olduğunu ve kanıtların infazı haklı kıldığını açıklayıp durumu kurtarmaya çalışır. Fakat kralın diktatör tavrı ülke genelinde çok sayıda aleyhtar toplanmasına sebep olur ve Nabi'nin infazı kişisel bir öz meselesi olarak algılanır. Bu nedenle Emanullah yanlısı çevreler ile iktidar arasındaki siyasi çekişme yeni bir boyut kazanır.

Gelişmeler, 8 Kasım 1933'te Nadir Şah'ın katledilmesi ile noktalanır. Aynı tarih Gulam Nabi'nin bir okulda ödül töreni sırasında öldürülüşünün yıl dönümüdür. Kaynaklara göre suikastçı Gulam Nabi'nin öz oğlu ya da evlathıdır. Bu bakımdan cinayetin hem kişisel hem siyasî bir hesaplaşma özelliği taşıdığı söylenebilir.

Nadir Şah'ın öldürülmesi, başta Charki ve Tarzi aileleri olmak üzere Musahibin ailesi ile Emanullah yandaşları arasındaki uçurumu daha da derinleştirir. Öte yandan Emanullah yanlısı ve Nadir aleyhtar çevreler, oluşan otorite boşluğunundan yeterince istifade etmemeyi başaramaz. Musahibin kardeşlerden yalnız biri (Şah Mahmud), Nadir Şah'ın öldürüldüğü sırada savaş bakanı sıfatıyla Kabil'de bulunduğu halde, hızlı hareket edip Musahibin hanedanının devamını sağlar. Nadir Şahın öldürülmesi sonrasında, aynı gün (8 Kasım 1933) tek oğlu ve mirasçısı Zahir Şah, Afgan tahtına geçer.²⁹

Genellikle sosyal ve politik başkaldırı için tam bir felaket olan din³⁰ Afganistan'da yeniliklere karşı muhalif bir güç şeklinde de

²⁹ Arthur V. Huffman, "The Administrative and Social Structure of Afghan Life", *Journal of The Royal Central Asian Society*, VOL. XXXVIII, 1951, s. 41.

³⁰ "İngiliz emperyalizmi, sömürgelerinde kendi çıkarlarını korumak adına dini gericiliği (bağnazlığı) körklemişlerdir. Bunun en güzel örneği Hindistan ve

tezahür eder. Muhalefet önce dinî çevrelerde başlar. Din adamları, muhalefetin en ön saflarında yer alır.³¹ Özellikle kırsal bölgelerde mollaların camilerde kışkırtıcı nitelikte mesajlar vermesi, isyanların geniş alanlara yayılmasına sebep olur. Önemli bazı kabilelerin dinî liderleri tarafsız kalırken, başkentteki yüksek ulema bile rejime karşı başkaldırıyi destekler. İsyانlar başlangıçta münferit olaylar gibi görünmesine rağmen kırsal bölgelerdeki din adamlarının kışkırtıcı faaliyetleri doğrultusunda İslâmî temalarla iyice hararetlendirilir/coşturulur.

Afganistan'ın coğrafi olarak yalıtılmış olması, Afgan toplumunun bakış açısından da alabildiğine muhafazakâr olmasına sebep olmuştur. Nitekim Afgan toplumunun sosyal dokusunun tamamı, şeriat kuralları çerçevesinde şekillenmiştir.³² Bu yapı, hiçbir değişiklik kabul etmemektedir. Ayrıca Afganistan'da iktidar mücadelesi veren unsurlar, sürekli rakiplerini kâfir olmak veya en azından İslam'a aykırı davranışla suçlamak suretiyle avantaj elde etmeye çalışmışlardır. Bu gerçeklerin ışığında şurası açıktır ki Afganistan'da gerçekleştirilmeye çalışılan yeniliklerin olduğundan farklı sonuçlar doğurmasını beklemek fazlaca iyimser bir yaklaşım olur. Nitekim millî ve özellikle dinî duyguları kontrol edilebildiği, halkın geleneklerine sadık kalıldığı müddetçe Afganlıların mevcut yönetimlere bağlı kaldığı görülmektedir.

Sonuç olarak; Nadir Han da, örnek alınacak lider olarak Atatürk'ün, ayrıca model alınacak ülke olarak da, Türkiye'nin dostluğunun önemini farkındaydı. Ancak daha önce de dejindiğimiz gibi Atatürk dosto Emanullah Han'ın tahtan uzaklaştırılması ve onun başlatmış olduğu modernleşme hareketinin sekteye uğramasından dolayı büyük bir üzüntü duymuş başlangıçta Nadir Han yönetimine

Afganistan'dır." Bkz., Jawaharlal Nehru, **Kızıma Mektuplar**, (Çeviren: Mehmet Emin Bozarslan), Ankara 2002, s. 94.

³¹ Afgan din adamları zümresi isyan sırasında birleşik bir güç şeklinde tepki vermese de, 1924 başkaldırısı din adamları zümresinin Emanullah rejimine karşı var olan rahatsızlıklarının ilk göstergesi ve devlet ile ulema arasında bir kırılmının başlangıcı olur. Bkz., Senzil K. Nawid, **Religious Response to Social Change in Afghanistan 1919-29**, Mazda 1999, s. 72.

³² Afganistan'da mollaların hemen her dönemde büyük nüfuzları olmuştur. Mollalar dini kullanmak suretiyle halk arasındaki husumetlerde diledikleri gibi hükmü vermişlerdir. Hüküm verdikleri cezaların en hafifi tokat, en ağır ise idamdır. Yaptıkları yargılamlarda bir standart yoktur; bazen en ağır suçları para cezasıyla değiştirirken bazen de hafif sayılabilcek suçları hiç olmadık cezalarla hükmé bağılamışlardır. Hatta şer'i fetvalarını para karşılığında sattıkları ve bu hareketlerini dine isnat ederek yaptıkları işi Allah ve Peygamberin buyruğu gibi gösterip fiillerini örtbas etmeye çalışıkları bile görülmüştür., T.C. Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 17**.

mesafeli durmuştur. Ancak sürekli ve ısrarla Atatürk'ün bu ilk tepkisel tavrını sıcak diyalog talepleriyle yumuşatmaya çalışan Nadir Han olmuştur. Nitekim O sonucta Atatürk'ün güvenini kazanmayı başarmıştır. Nadir Han, Ülkesinin yeniliklere ihtiyacı olduğunu düşünüyor ancak Emanullah Han'dan farklı olarak tedbirli davranışlıyor ve acele etmiyordu. Nadir Han ülkesinin şartlarını göz ardı etmeden ve planlı hareket ederken halkın nabzını tutmayı da ihmali etmemeye çalışmıştır. Stratejik konumundan ötürü hiçbir zaman dünya gündeminde düşmeyecek olan Afganistan Atatürk tarafından her zaman hak ettiği değeri ve ilgiyi görmüştür.

KAYNAKÇA

- AHMETBEYOĞLU, Ali (2002), “*Prof. Dr. Mehmet Saray İle Afganistan Üzerine Bir Söyleşi*”, **Afganistan Üzerine Araştırmalar**, (Yayına Hazırlayan, Ali Ahmetbeyoğlu), İstanbul.
- ATASE, **İSH 1102 102**.
- BAL, Halil (2002), “Afganistan-Türkiye İlişkilerinin Başlıca Yönleri”, **Afganistan Üzerine Araştırmalar**, (Yayına Hazırlayan, Ali Ahmetbeyoğlu), İstanbul.
- BARLAS, Kiyameddin (2003), “Afganistan Tarihinde Türkler”, **Prof. Dr. Mehmet Saray'a Armağan, Türk Dünyasına Bakışlar**, İstanbul.
- Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 14**.
- Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 15**.
- Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 17**.
- Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 10 257 731 21**.
- Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, **030 18 01 029 38 4**.
- COOK, Leslie (1985), “*Yenilgisi Kabul Etmeyen Millet: Afganistan*”, **Türk Dünyası Araştırmaları**, Sayı:39, Aralık.
- CÖHCE, Salim (2002), “Atatürk Döneminde Türk-Afgan Münasebetleri”, **Afganistan Üzerine Araştırmalar**, (Yayına Hazırlayan, Ali Ahmetbeyoğlu), İstanbul.
- DUPREE, Luis (1965), Afghanistan In The Twentieth Century, **Journal Of The Royal Central Asian Society**, Vol.LIII.
- FRASER, Kerr -Tytler, K.B.E., C.M.G., M.C., (1942), “Afghanistan: A Brief Description”, **Journal Of The Royal Central Asian Society, VOL. XXIX**.
- GİLLETT, Michael (1966), “Afganistan”, Journal of The Royal Central Asian Society, VOL. LIII.
- GREGORIAN, Vartan (1969), **The Emergence of Modern Afghanistan**, Stanford.

- HUFFMAN, Arthur V. (1951), “The Administrative and Social Structure of Afghan Life”, **Journal of The Royal Central Asian Society, VOL. XXXVIII.**
- N.D. AHMAD M. A., (1990), The Survival of Afghanistan 1747-1979, Lahore.
- NAWID, Senzil K. (1999), **Religious Response to Social Change in Afghanistan 1919-29**, Mazda.
- NEHRU, Jawaharlal (2002), **Kızıma Mektuplar**, (Çeviren: Mehmet Emin Bozarslan), Ankara.
- POULLADA, Leon B. (1962), “Problems of Social Development in Afghanistan”, **Journal of The Royal Central Asian Society, VOL. XLIX.**
- SARAY, Mehmet (2002), **Afganistan ve Türkler**, Ankara.
- SARDAR ALİ İKBAL ALİ SHAH, (1929), **The Controlling Minds of Asia**, London.
- ŞİMŞİR, Bilal N. (1993), **Atatürk ve Yabancı Devlet Başkanları, Cilt I**, Ankara.
- ŞİMŞİR, Bilal N. (2002), **Atatürk ve Afganistan**, Ankara.
- WATKINS, M. B. (1963), **Afghanistan Land In Transition**, Princeton.
- WEİNER, Myron and Ali Banuazizi, (1994), **The Politics of Social Transformation in Afghanistan, Iran, and Pakistan**, Syracuse University Pres.